T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017/149
KARAR NO : 2017/187
KARAR TR : 13.03.2017

ÖZET : Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı Koordinasyon Merkezi Müeyyideler Yönetmeli-ğinin 5. maddesi uyarınca verilen para cezasına karşı açılan davanın, ADLİ YARGIYERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı :Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekili : Av. E.Ç.Ç.
Davalı : Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. G.A.

O L A Y : Ankara Büyükşehir Belediye Encümeninin 23.1.2014 gün ve 187 sayılı kararı ile, Ankara İli, Etimesgut İlçesi, Şeker Mahallesi, 1427. Sokakta Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı, Fen İşleri Dairesi Başkanlığı elemanlarınca yapılan denetimde, davacı Türk Telekomünikasyon A.Ş. tarafından hat uzatma çalışması yapılarak 56,00 m. asfalt zeminin tahrip edildiğinin tespit edildiği, Aykome Yönetmeliğinin ilgili maddesi gereğince belirlenen ceza bedelinin 24.449,04 TL olduğu açıklanarak, davacı Türk Telekomünikasyon A.Ş. adına 24.449,04 TL para cezası uygulanmasına karar verilmiş, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı, Fen İşleri Dairesi Başkanlığı Alt Yapı Koordinasyon Merkezi (Aykome) Şube Müdürlüğünce, davacı Türk Telekomünikasyon A.Ş. adına düzenlenen 29.1.2014 gün ve …-784-2111 sayılı işlem ile para cezasının 30 gün içinde ödenmesi ve çalışma yapılan alan için ruhsat alınması gerektiği, aksi halde yasal işlemin başlatılacağı davacıya bildirilmiştir.

Davacı vekili, idari para cezasının iptali istemiyle adli yargı yerine başvuruda bulunmuştur.

ANKARA 6. SULH CEZA MAHKEMESİ: 26.3.2014 gün ve D.İş:2014/102 sayı ile, itiraza konu cezai bedelin idari para cezası niteliğinde olmadığını belirterek, tazmini nitelikteki cezai bedel ile ilgili olarak davanın çözümünün idari yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle başvurunun görev yönünden reddine karar vermiş, verilen karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 17. İdare Mahkemesi, 13.7.2015 gün ve E:2014/693,K:2015/1187 sayı ile, dava konusu işlemin 2576 sayılı Kanun'un 6. maddesinde yer verilen vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin olduğunun anlaşıldığı, bu nedenle davanın çözümünün Ankara Vergi Mahkemesinin görevine girdiği gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine, dava dosyasının görevli vergi mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, kararın davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. Kurul 12.5.2016 gün ve E:2016/2778,K: 2016/2842 sayılı kararı ile, aynı yargı kolu içerisinde verilen görevsizlik kararlarına karşı itiraz ya da temyiz yoluna başvurulmasının hukuken mümkün olmadığı gerekçesiyle itirazın incelenmeksizin reddine karar vermiştir.

ANKARA 7. VERGİ MAHKEMESİ: 20.10.2016 gün ve E:2016/1366 sayı ile, idari para cezasının Aykome Yönetmeliği uyarınca verildiği ve Yönetmelikte bu Yönetmelik uyarınca verilen idari para cezasına karşı başvuru yolu gösterilmediğinden, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun ilgili hükümleri uyarınca ve Uyuşmazlık Mahkemesinin emsal kararları dayanak alınarak, davanın çözümünün adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına ve işin incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesi'nin karar vermesine değin ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 13.03.2017 günlü toplantısında:

1-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulunun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu

Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fikrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdari yargı yerince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi .

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Aykome Yönetmeliğinin 5. maddesi uyarınca verilen para cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı Koordinasyon Merkezi Müeyyideler Yönetmeliğinin "Amaç ve Kapsam" başlığı altında düzenlenen 1. maddesinde, "Bu Yönetmeliğin amacı ve kapsamı; Ankara Büyükşehir Belediyesi sınırları içerisinde Alt Yapı Koordinasyon Merkezinin sorumluluğunda olan yerlerde, Alt Yapı Koordinasyon Merkezi Alt Yapı Tesisleri Ruhsat İşlemleri ve Zemin Açımı Uygulama Yönetmeliğinin esaslarına ve ruhsat şartlarına uygun olmayan ruhsatlı çalışmalar ile bildirimsiz ve ruhsatsız kazı çalışmalarını engelleyerek alt ve üstyapıyı korumaktır.", "Dayanak" başlıklı 2. maddesinde, Bu Yönetmelik 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 8. maddesi, 5393 sayılı Belediye kanununun 14. maddesi, 15.maddesinin b bendi, 18. maddesinin f bendi, 34. maddesinin e bendi, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 97. maddesine dayanılarak hazırlanmıştır." denilmiş;

"Cezalı Zemin Tahrip Ücreti" başlıklı 4. maddesinde, "(1) Ruhsatsız veya ruhsat şartlarına aykırı kazı yapılması halinde, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisince her yıl belirlenen zemin tahrip ücretlerinin % 40 fazlası cezalı zemin tahrip ücreti olarak uygulanacaktır.

(2) Ödeme bildiriminden itibaren 30 gün içerisinde ruhsatlı çalışmalar için cezalı bedel, ruhsatsız ve bildirimsiz çalışmalar için cezalı bedel ile alt yapı tesisi açım ruhsatı bedeli ilgilisinden tahsil edilir.", "Ruhsatsız Kazı" başlıklı 5.maddesinde, " (1) AYKOME Şube Müdürlüğü'nce kazı sezonunda ruhsatsız çalışmanın tespiti halinde çalışma yapılan mevcut zeminin yürürlükteki cezai bedeli kadar, Modifiye asfalt olan yerlerde çalışma yapılması halinde ise çalışma yapılan mevcut zeminin yürürlükteki cezai bedelinin 2 (iki) katı kadar cezai bedel tahsil edilir. Ayrıca alt yapı açım tesisi ruhsatlandırılması da yapılır.

(2) AYKOME Şube Müdürlüğü'nce kazı sezonu dışında ruhsatsız çalışmanın tespiti halinde çalışma yapılan mevcut zeminin yürürlükteki cezai bedelinin 1,5 (bir buçuk) katı kadar, Modifiye asfalt olan yerlerde çalışma yapılması halinde ise çalışma yapılan mevcut zeminin yürürlükteki cezai bedelinin 4 (dört) katı kadar cezai bedel tahsil edilir. Ayrıca alt yapı tesisi açım ruhsatlandırılması da yapılır.

(3) Zemin kaplaması yapılırken AYKOME Şube Müdürlüğü'ne bildirim yapılarak ön ruhsatlandırma yapılabilir. Başkanlığımızdan alınan ön ruhsat için, 10 (on) iş günü içerisinde Alt yapı Tesisi Açım Ruhsatı alınır. 10 (on) iş günü içerisinde Alt yapı Tesisi Açım Ruhsatı alınmadan gerçekleştirilen çalışmalar, ruhsatsız olarak değerlendirilir ve AYKOME Müeyyideler Yönetmeliği'nin ilgili maddeleri çerçevesinde işlem yapılır." hükümleri yer almıştır.

Yönetmeliğin dayanağını oluşturan Yasalardan, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nun "Alt Yapı Hizmetleri" başlıklı 8. maddesinde, "Büyükşehir içindeki alt yapı hizmetlerinin koordinasyon içinde yürütülmesi amacıyla büyükşehir belediye başkanı ya da görevlendirdiği kişinin başkanlığında, yönetmelikle belirlenecek kamu kurum ve kuruluşları ile özel kuruluşların temsilcilerinin katılacağı alt yapı koordinasyon merkezi kurulur. Büyükşehir ilçe belediye başkanları kendi belediyesini ilgilendiren konuların görüşülmesinde koordinasyon merkezlerine üye olarak katılırlar. Alt yapı koordinasyon merkezi toplantılarına ayrıca gündemdeki konularla ilgili kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının (oda üst kuruluşu bulunan yerlerde üst kuruluşun) temsilcileri de davet edilerek görüşleri alınır.

Alt yapı koordinasyon merkezi, kamu kurum ve kuruluşları ile özel kuruluşlar tarafından büyükşehir içinde yapılacak alt yapı yatırımları için kalkınma planı ve yıllık programlara uygun olarak yapılacak taslak programları birleştirerek kesin program hâline getirir. Bu amaçla, kamu kurum ve kuruluşları ile özel kuruluşlar alt yapı koordinasyon merkezinin isteyeceği coğrafi bilgi sistemleri dâhil her türlü bilgi ve belgeyi vermek zorundadırlar. Kesin programlarda birden fazla kamu kurum ve kuruluşu tarafından aynı anda yapılması gerekenler ortak programa alınır. Ortak programa alınan alt yapı hizmetleri için belediye ve diğer bütün kamu kurum ve kuruluşlarının bütçelerine konulan ödenekler, alt yapı koordinasyon merkezi bünyesinde oluşturulacak alt yapı yatırım hesabına aktarılır.

Ortak programa alınan hizmetler için kamu kurum ve kuruluş bütçelerinde yeterli ödeneğin bulunmadığının bildirilmesi durumunda, büyükşehir belediyesi veya ilgisine göre bağlı kuruluş bütçelerinden bu hizmetler için kaynak ayrılabilir. Kamu kurum ve kuruluşları alt yapı ortak yatırım hizmetleri için harcanan miktarda ödeneği, yeniden değerleme oranını da dikkate alarak ertesi yıl bütçesinde ayırır. Ayrılan bu ödenek belediye veya ilgili bağlı kuruluşunun hesabına aktarılır. Bu bedel ödenmeden ilgili kamu kurum veya kuruluşu, büyükşehir belediyesi sınırlarında yeni bir yatırım yapamaz.

Ortak programa alınmayan yatırımlar için bakanlıklar, ilgili belediye ve diğer kamu kurum ve kuruluşları alt yapı koordinasyon merkezi tarafından belirlenen programa göre harcamalarını kendi bütçelerinden yaparlar.

Koordinasyon merkezleri tarafından alınan ortak yatırım ve toplu taşımayla ilgili kararlar, belediye ve bütün kamu kurum ve kuruluşlarıyla ilgililer için bağlayıcıdır.

Alt yapı koordinasyon merkezinin çalışma esas ve usulleri ile bu kurullara katılacak kamu kurum ve kuruluş temsilcileri, İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. İçişleri Bakanlığı, çıkarılacak bu yönetmeliğin, alt yapı yatırım hesabının kullanılması ve ödenek tahsisi ve aktarmasına ilişkin kısımları hakkında, Maliye Bakanlığı ve Devlet Plânlama Teşkilâtı Müsteşarlığının görüşünü alır." hükmüne yer verilmiş, diğer dayanak olarak gösterilen 5393 sayılı Belediye Kanununun, "Belediyenin görev ve sorumlulukları" başlıklı 14. maddesinde, "Belediye mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla; a) İmar, su ve kanalizasyon, ulaşım gibi kentsel alt yapı; coğrafi ve kent bilgi sistemleri; çevre ve çevre sağlığı, temizlik ve katı atık; zabıta, itfaiye, acil yardım, kurtarma ve ambulans; şehir içi trafik; defin ve mezarlıklar; ağaçlandırma, park ve yeşil alanlar; konut; kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik ve spor; sosyal hizmet ve yardım, nikâh, meslek ve beceri kazandırma; ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetlerini yapar veya yaptırır. Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 100.000'in üzerindeki belediyeler, kadınlar ve çocuklar için konukevleri açmak zorundadır. Diğer belediyeler de mali durumları ve hizmet önceliklerini değerlendirerek kadınlar ve çocuklar için konukevleri açabilirler." denilmiş, 15. maddesinin (b) bendinde "Kanunların belediyeye verdiği yetki çerçevesinde yönetmelik çıkarmak, belediye yasakları koymak ve uygulamak, kanunlarda belirtilen cezaları vermek." Belediyenin yetkileri ve imtiyazları arasında, 18.maddesinin (f) bendinde, "Kanunlarda vergi, resim, harç ve katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı hizmetler için uygulanacak ücret tarifesini belirlemek. " Belediye meclisinin görev ve yetkileri arasında, 34. maddesinin (e) bendinde, "Kanunlarda öngörülen cezaları vermek." Belediye encümeninin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 97. maddesinde ise, "Belediyeler bu Kanunda harç veya katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı olarak ifa edecekleri her türlü hizmet için belediye meclislerince düzenlenecek tarifelere göre ücret almaya yetkilidir. Belediye'ye tekel olarak verilmiş işler kendi özel hükümlerine tabidir." denilmiştir.

5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun ilgili maddelerine göre hazırlanan, Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı Koordinasyon Merkezi Müeyyideler Yönetmeliği uyarınca verilecek para cezalarına karşı yapılacak itiraz konusunda görevli yargı yerini belirleyen bir hükme, gerek Yönetmelikte gerekse anılan Kanunlarda yer verilmemiştir.

Kaldı ki, Belediye encümenlerinin Kabahatler Kanunu hükümlerine göre idari para cezası ve idari tedbir kararları verebileceğine dair 1608 sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkamı Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 tarih ve 486 Numaralı Kanunun Bazı Maddelerini Muaddil Kanunun 1. maddesinde de; "Belediye meclis ve encümenlerinin kendilerine kanun, nizam ve talimatnamelerin verdiği vazife ve salahiyet dairesinde ittihaz ettikleri kararlara muhalif hareket edenlerle belediye kanun ve nizam ve talimatnamelerinin men veya emrettiği fiilleri işleyenlere veya yapmayanlara belediye encümenince Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmüne göre idarî para cezası ve yasaklanan faaliyetin menine karar verilir. Bu kararda ilgili kişiye bir süre de verilebilir." hükmü yer almıştır.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanun'un diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005 tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde, "(1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır." denilmiş; Kanunun "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise, "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir " düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer Kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, idari para cezasına ilişkin görevli mahkemeyi belirleyen yasa kuralı değiştirilmiş ve yeni

düzenleme 19.12.2006 tarihi itibariyle yürürlüğe girmiş olduğuna göre, görev kuralının geçmişe etkili olacağı yolundaki genel hukuk ilkesi karşısında, verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın görüm ve çözümünde, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, 5393 sayılı Belediye Kanunu ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun ilgili maddelerine dayanılarak hazırlanan, Ankara Büyükşehir Belediyesi Alt Yapı Koordinasyon Merkezi Müeyyideler Yönetmeliği ve anılan Kanunlarda görevli yargı yeri hususunda hüküm bulunmadığından, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 7. Vergi Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Ankara 6. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 26.3.2014 gün ve D.İş:2014/102 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

-
-
-

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 7. Vergi Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Ankara 6. Sulh Ceza Mahkemesince verilen 26.3.2014 gün ve D.İş:2014/102 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 13.03.2017 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN